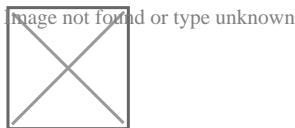

Ο Οικ. Πατριάρχης για την αναγόρευση του Μακ. Αρχιεπισκόπου σε Επίτιμο Διδάκτορα (Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και Νέας Ρώμης κ.κ. Βαρθολομαίος)

[/ Πεμπτούσία](#)

Τω Εντιμολογιωτάτω κυρίω Μιλτιάδη Κωνσταντίνου, Αρχοντι Διδασκάλω του Ευαγγελίου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, Κοσμήτορι της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τέκνω της ημών Μετριότητος εν Κυρίω αγαπητώ, χάριν και ειρήνην παρά Θεού.

Εκομισάμεθα το από λα΄ Ὀκτωβρίου ε.ε. γράμμα της υμετέρας αγαπητής Εντιμολογιότητος, εξ ου ασμένως επληροφορήθημεν την απόφασιν της Θεολογικής υμών Σχολής όπως αναγορεύση εις επίτιμον διδάκτορα αυτής τον Μακαριώτατον

Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και πάσης Ελλάδος κύριον Ιερώνυμον, εις αναγνώρισιν «της πολυετούς προσφοράς του στην Εκκλησία, στη Θεολογία και στην κοινωνία», ως και την προγραμματιζομένην δια την ι' τρέχοντος μηνός τελετήν απονομής αυτώ του τίτλου τούτου, δι ου υμετέρου γράμματος εξαιτείσθε και την εκπροσώπησιν ημών κατά την εκδήλωσιν ταύτην.

Περιχαρεία πολλή ανταποκρινόμενοι εις την παράκλησιν ταύτην της υμετέρας Εντιμολογιότητος, δια τώνδε των Πατριαρχικών ημών Γραμμάτων πρωτίστως συγχαίρομεν τον τιμώμενον προσφιλέστατον Αδελφόν επί τη προσγιγνομένη αυτώ ακαδημαϊκή τιμή ταύτη, τη αποτελούση δικαίαν επιβράβευσιν της μακράς, ευόρκου και παγκοίνως αναγνωριζομένης προσφοράς αυτού περίξ των τριών αξόνων τους οποίους επισημαίνει η απόφασις της καθ' υμάς Θεολογικής Σχολής, δηλαδή της Εκκλησίας, της Θεολογίας και της Κοινωνίας. Άλλωστε, η αποστολή παντός κληρικού, πολλώ δε μάλλον ενός Ιεράρχου και δη του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος, αποτελεί απάρνησιν εαυτού και παράδοσιν εις το Θέλημα του Θεού και εις την πραγμάτωσιν αυτού εν τη Εκκλησία. Τούτο έπραξεν επαξίως από όλων των βαθμίδων της εκκλησιαστικής ευθύνης και συνεχίζει να εκπληροί ο αδελφός άγιος Αθηνών κύριος Ιερώνυμος, καταξιών τον τίτλον του επιτίμου διδάκτορος ως εργάτης τίμιος, και δη κατά τους συγχρόνους καιρούς ποικίλων κρίσεων και αποκαλυπτικών καθ' ημέραν πειρασμών και θλίψεως μεγάλης του ποιμνίου. Ο Μακαριώτατος άγιος αδελφός κύριος Ιερώνυμος διακονών από της υψηλής Λυχνίας της πόλεως του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου και της Αγίας Φιλοθέης προσφέρει πίστιν και ελπίδα σωτηρίας εις τον λαόν, ανακουφίζων και παραμυθών αυτόν, διαπιστούντα ότι ο Θεός μεριμνά δι' αυτόν, δια της Κιβωτού της Εκκλησίας και δια των αγρυπνούντων ποιμένων αυτού, οι οποίοι εξαγγέλλουν έργους και λόγους, πολλάκις δε και γραφίδι, «αναστάσεως ελπίδα, επαγγελίας εκπλήρωσιν, μυστηρίων αποκάλυψιν».

Ούτως αποτιμώντες από της Μητρος Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως και προσωπικώς την απονεμομένην τη Αυτού Μακαριότητα τιμήν, συγχαίρομεν αδελφικώς και από καρδίας πρωτίστως μεν Αυτόν, είτα δε την υμετέραν Θεολογικήν Σχολήν, γνωρίζοντες ότι κατά την εκδήλωσιν ταύτην τον καθ' ημάς Αγιώτατον Αποστολικόν και Πατριαρχικόν Οικουμενικόν Θρόνον και τον ελέω Θεού Προκαθήμενον αυτού ωρίσθη ίνα εκπροσωπήση ο Ιερώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κύριος Άνθιμος, και καταστέφοντες την υμετέραν Εντιμολογιότητα και τους ελλογίμους Καθηγητάς της καθ' υμάς Σχολής δια των ημετέρων πατρικών και Πατριαρχικών ευχών, επικαλούμεθα εφ' υμάς πάντας την Χάριν, τον Φωτισμόν και το άπειρον Έλεος του Πατρός των Φώτων Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

,βις´ Νοεμβρίου ζ´